

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sortes, Qvibvs, Ne Temere Cadant, Temperandis; Vel, Si
Temere Dvcvntvr, Castigandis, Divini Ivdicij Æqvitas
Semper Adest**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 1. Ad iudicium Dei prouocantium diuersæ sortes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52306](#)

uitio, & se periculo exemit. Nonne his talibus Sors exitiosa fuit? Tuo, ô Deus, iudicio fuit, qui odisti obseruantes vanitates superuenie. Ego autem in Domino speravi: exultabo & latabor in misericordia tua. Plura de omni sacro & iusto, ac profano & illico & superstitioso reperiet lector apud Pererium.

Psal. 30.

7.

Perer. in
c. 24 Ge-
nes. vers.

13.

C A P V T. IV.

An Deus aliquorum innocentiam, vel iustitiam declarat, qui aduersarios suos, ad vallem Iosaphat citant, aut qui addiuinum iudicium pronocant?

§. I.

Ad iudicium Dei prouocantium diuersæ Sortes.

Pertinent ad Politicas sortes etiā exploratoriae probationes, quibus fortuito euentui veritas culpæ vel innocentiaz permittitur decidenda; & sæpe, non sine euidenti miraculo, deciditur. Inter has iudiciarias disquisitiones, est etiam illa vna, qua se se homines, mutuò, *in vallem Iosaphat*, & ad diuinum tribunal solent citare. In qua citatione vel damnandâ, vel imitandâ, homines possunt committere remeri-

96 Cap. IV. Multos sanctos aliosq;

meritatem. Sæpe enim eiuscemodi citatio à Deo est, sæpe contra Deum: sæpe contemni debet, sæpe formidari: ut enim vel licita est, vel iniuriosa; ita supremus iudex, per eam, vel vult, vel non vult iudicia sua manifestare. Sunt etiam duplicis generis homines, qui hac prouocatione vtuntur, rei & innocentes; sancti & impij. Duplex etiam, generaliter loquendo, est finis, bonus & malus. Et modus quoque ipse non est idem. Aliando ad iudicem Deum ab solutè duntaxat appellatur; aliquando iubetur aduersarius ad tribunal eius, intra certos dies, menses, aut annos; aliquando, nullo certo tempore nominato, se sistere. Cum ergo impium sit, sanctos temeritatis damnare; qui subinde tyrannum, aut alios; ad comparendum, coram Deo; citauerunt; & stultum, quavis ex caussa; ad summum iudicem prouocare: afferam primò caussas, & exempla licet; postea etiam illicitæ citationis, ob quā Deus iudicij sui arcana mortalibus vel negavit; vel patefecit.

§. II.

Causæ, ob quas ad Deum summè oppresi, licet posint prouocare.

Qui innocentē iniuriā afficiuntur, & vitā di-